

Campaign Statement

On 2nd Anniversary of Woman, Life, Freedom: Women and Human Rights Organization Urgently Call for Release of Women Human Rights Defenders and Upholding of Women's Rights in Iran

16 September 2024

September 16th marks the two-year anniversary of Mahsa Jina Amini's tragic death while in the custody of the morality police. The 22-year-old Kurdish-Iranian woman was arrested in Tehran for allegedly violating Iran's strict hijab laws. Her killing sparked the Woman, Life, Freedom uprisings, with women defiantly removing their hijabs at her funeral in Saqqez and feminist groups calling for protests. The movement quickly spread across Iran's universities and cities.

The Woman, Life, Freedom movement in Iran represents a pivotal moment of resistance against Iranian authorities' gender-based, ethnic, and social oppression. It united women, with the support of men, from diverse communities including Kurds, Baluchis, and other marginalized communities alongside educators, students, and activists in a collective fight for human rights. During the protests, security forces detained [thousands](#) of demonstrators, many of whom were tortured and some reportedly sexually [assaulted](#). Ethnic minority regions faced particularly violent crackdowns. At least eleven protesters were later executed.

The mass [imprisonment](#) of at least 20,000 protesters, as estimated by human rights organizations, took place in dire conditions in Iranian prisons. Overcrowding, insufficient food, inadequate healthcare, and poor living conditions along with the judiciary's inability to process the vast number of detainee cases, forced the Iranian government to announce a general [amnesty](#) in February 2023, releasing over 80% of those arrested, many of them protesters. Official reports indicate that at least [22,000 protesters were granted](#) amnesty, underscoring the scale of the detention and subsequent release.

Despite the release of many protesters under the general amnesty, numerous activists, including feminist activists and women's rights defenders, [remain](#) in prison or face imminent imprisonment. According to reports, these individuals were seen by Iranian authorities as key figures in igniting the protests and promoting feminist demands as a result of their long-time activism in support of women's rights. Additionally, further [arrests](#) of activists occurred in the months following the initial wave of protests.

Over the past two years, Iranian women have persistently resisted and fought for their right to choose their own attire, defying the escalating brutality of the morality police, who returned to the streets after a brief hiatus. Women activists imprisoned across Iran have continued to courageously fight for their rights from within prison walls. Many consider these imprisoned women to be at the forefront of the struggle against human rights abuses and the driving force behind the enduring Woman, Life, Freedom movement.

Despite their long prison sentences, these imprisoned women human rights defenders remain steadfast in their support of civil society demands. Through hunger strikes, public statements, joint protest letters, and prison sit-ins, imprisoned women human rights defenders have revitalized the suppressed Woman, Life, Freedom movement. Their [presence](#) in public wards of prisons such as Lakan in Rasht, and their accounts of harsh conditions, have shed light on widespread prisoner rights violations and the dire state of Iran's prisons. They have channeled their activism within prison walls, striving to improve conditions for all prisoners. From the notorious Evin in Tehran to Lakan in Rasht, Adel Abad Prison in Shiraz, and Sepidar prison in Khuzestan, their persistence is a powerful testament to their courage and commitment to women and human rights in Iran.

At least 25 women human rights defenders associated with the Woman, Life, Freedom movement are currently [imprisoned](#), with many more facing imminent imprisonment following trials and appeals hearings. It is critical that these women not be forgotten as the movement is suppressed and international attention wanes.

We, the undersigned, honor the courageous efforts of these women human rights defenders who, alongside generations of Iranian women activists, have been pivotal in raising awareness and advocating for women's rights in Iranian society.

We urge Iranian authorities to:

- Immediately and unconditionally release all the women human rights defenders imprisoned in Iran, as well as all other human rights defenders.
- End the systematic violence and discrimination against women.
- Acknowledge and uphold women's rights to bodily autonomy and freedom of choice by repealing the compulsory hijab law, which has oppressed Iranian women for over four decades.
- Respect human rights by abolishing the death penalty, especially against women human rights defenders.

We also urge international and regional human rights organizations to follow up on the situation of detained women human rights defenders, press for their unconditional release, and demand that Iranian authorities ensure their safety and health while in detention.

We call on feminist groups and organizations to continue advocating for Iranian women's rights and their demands for bodily autonomy through protests, peaceful gatherings, statements and advocacy efforts.

Signatories:

- ARC-Asia Protection Network for Artists at Risk Connection
- AWID
- Femena
- Front Line Defenders
- Gulf Centre for Human Rights
- Human Rights Watch
- Kurdistan Human rights Network
- Kurdpa
- Miaan Group
- OMCT

- Regional Coalition of WHRDs in SWANA (MENA) Region
 - Women Human Rights Defenders International Coalition (WHRDIC)
-

در دومین سالگرد جنبش زن، زندگی، آزادی: سازمان‌های مدافع حقوق زنان و حقوق بشر خواستار آزادی فوری زنان مدافع حقوق بشر و حمایت از حقوق زنان در ایران شدند

۲۶ شهریور، دوسال از کشته شدن مهسا ژینا امینی در بازداشت پلیس گشت ارشاد و اعتراضات گسترده متعاقب آن که منجر به ظهور جنبش زن، زندگی، آزادی در ایران شد، می‌گذرد. اعتراضاتی که جرقه آن با اعتراض زنان و درآوردن روسری‌هایشان و سردادن شعار زن، ژینا آزادی در مراسم خاک‌سپاری مهسا ژینا امینی و فراخوان تجمع اعتراضی گروه‌های فمینیستی در تهران آغاز شد و به سرعت به دانشگاه‌ها و شهرهای مختلف ایران گسترش پیدا کرد.

جنبش زن، زندگی، آزادی نقطه تقاطع گروه‌های مختلفی از مردم تحت ستم در ایران و لحظه‌ای مهم از مقاومت در برابر ستم جنسی-جنسیتی، قومی، مذهبی، سیاسی و اجتماعی بود. لحظه‌ای که زنان با حمایت دیگر مردم تحت ستم از کردها و بلوچ‌ها تا معلمان، دانشجویان و کنشگران در یک مبارزه جمعی علیه نقض حقوق اساسی‌شان با هم متحد شدند.

در جریان این اعتراضات هزاران نفر از معترضان دستگیر شدند، و دست کم ده تن از معترضان دستگیر شده اعدام شدند. بازداشت و حبس هزاران نفر در سراسر ایران که بر اساس تخمین سازمان‌های حقوق بشری حداقل ۲۰ هزار نفر بوده‌اند، شرایط دشواری را در زندان‌ها رقم زده بود. کمبود غذا و امکانات بهداشتی و حتی جای خواب و ناتوانی سیستم قضایی برای رسیدگی به پرونده‌های بازداشت‌شدگان در نهایت منجر به آن شد که در بهمن‌ماه ۱۴۰۱ قوه قضاییه ایران، با اعلام عفو عمومی، بیش از هشتاد درصد دستگیرشدگان بدون سابقه پیشین بازداشت را آزاد کند. براساس آمارهای رسمی در جریان این عفو، دست کم [پرونده ۲۲ هزار نفر](#) از معترضان مورد بخشودگی قرار گرفت. اگر چه در جریان این عفو عمومی هزاران معترض دستگیر شده آزاد شدند، اما بسیاری از کنشگران و به خصوص فمینیست‌ها و زنان مدافع حقوق بشر که به باور نیروهای امنیتی ایران نقشی جدی در شعله‌ور شدن اعتراضات و فمینیستی‌شدن مطالبات داشتند، در زندان باقی ماندند و یا در ماه‌های بعدی دستگیر و زندانی شدند.

در دوسال گذشته به موازات ادامه مقاومت و مبارزه روزمره زنان در خیابان برای تحمیل سبک پوشش انتخابی‌شان، آنهم برغم خشونت‌های فزاینده پلیس گشت ارشاد که بعد از یک وقفه چندماهه بار دیگر به خیابان‌های ایران برگشت، کنشگران زن زندانی در زندان‌های سراسر ایران نیز، مبارزه و مقاومت را از درون

زندان ادامه داده و به باور بسیاری خط مقدم مبارزه علیه نقض حقوق بشر و ادامه‌دهنده جنبش زن، زندگی، آزادی بوده‌اند.

زنان زندانی با اعتصاب غذا، صدور بیانیه، نامه‌های اعتراضی جمعی و با تحصن در داخل زندان و رساندن صدای اعتراض‌شان به بیرون از زندان، جانی دوباره به جنبش سرکوب‌شده زن، زندگی، آزادی می‌بخشند و به‌رغم احکام سنگین زندان، یک لحظه هم از پیگیری مطالبات جامعه مدنی پا پس نمی‌کشند. علاوه بر این، حضور این زنان در بندهای عمومی زندان‌هایی مانند لاکان رشت و روایت‌گری آن‌ها در مورد شرایط زندان، نوری بر نقض حقوق زندانیان و وضعیت اسفبار زندانیان در زندان‌های عمومی تابانده است. آن‌ها در زندان نیز روحیه کنشگری‌شان را به‌کار گرفته و تلاش می‌کنند تا وضعیت زیستی زندان را برای همه زندانیان بهبود بخشند. از همین رو است که در حال حاضر تعداد قابل توجهی از کنشگران مدافع حقوق زنان در زندان‌های سراسر ایران تحمل کیفر می‌کنند. از تهران و زندان اوین گرفته تا رشت و زندان لاکان. از شیراز و زندان عادل آباد تا زندان سپیدار در خوزستان.

اکنون دست کم ۲۵ زن مدافع حقوق بشر در ارتباط با جنبش زن، زندگی، آزادی در زندان به سر می‌برند و شمار دیگری نیز در دادگاه‌ها محاکمه شده و در آستانه زندانی شدن هستند. زنانی که با خاموش شدن جنبش در خیابان و برداشته شدن نگاه‌ها از وضعیت ایران، نام‌شان رو به فراموش شدن است.

ما امضاکنندگان این بیانیه، تلاش‌های این زنان را ارج می‌نهمیم که به همراه سایر نسل‌های کنشگران زن ایرانی نقشی حیاتی در آگاهی امروز جامعه ایران در حوزه زنان دارند.

ما سازمان‌های مدافع حقوق بشر از حکومت ایران می‌خواهیم:

- فوراً و بدون قید و شرط تمامی مدافعان حقوق بشر زندانی در زندان‌های ایران و از جمله این زنان مدافع حقوق بشر را آزاد کند.
- به سیاست‌های تبعیض‌آمیز خود علیه زنان و خشونت سیستماتیک علیه آن‌ها در خیابان‌ها پایان دهد.
- حق انتخاب و آزادی زنان بر بدن‌شان را به رسمیت بشناسد و قانون تبعیض‌آمیز حجاب اجباری را که بیش از چهار دهه زندگی و روزمره زنان ایرانی را تحت تاثیر قرار داده است، لغو کند.
- مجازات غیرانسانی اعدام را لغو و به خصوص به صدور حکم اعدام علیه مدافعان حقوق بشری چون شریفه محمدی پایان دهد.

ما همچنين از سازمان‌های حقوق بشری بين‌المللی و منطقه‌ای، می‌خواهیم که اخبار وضعیت دستگیرشدگان را پیگیری کنند، برای آزادی آنان به مقامات ایرانی فشار بیاورند. ما گروه‌ها و سازمان‌های فمینیستی را نیز فرا می‌خوانیم تا به شیوه‌های مختلف از صدور بیانیه تا برگزاری تجمع، به حمایت از حقوق زنان ایرانی و مطالبه آزادی پوشش و خودمختاری جسمانی‌شان ادامه دهند.

امضاکنندگان:

- ARC-Asia Protection Network for Artists at Risk Connection
- AWID
- Femena
- Front Line Defenders
- Gulf Centre for Human Rights
- Human Rights Watch
- Kurdistan Human rights Network
- Kurdpa
- Miaan Group
- OMCT
- Regional Coalition of WHRDs in SWANA (MENA) Region
- Women Human Rights Defenders International Coalition (WHRDIC)

في الذكرى الثانية لحركة "المرأة، الحياة، الحرية": تدعو منظمات حقوق المرأة وحقوق الإنسان بشكل عاجل إلى الإفراج عن المدافعات عن حقوق الإنسان وضممان حقوق النساء في إيران

١٦ سبتمبر ٢٠٢٤

يوافق يوم ١٦ سبتمبر ٢٠٢٤ الذكرى الثانية لوفاة مهسا جينا أميني المأساوية أثناء احتجاجها لدى شرطة الأخلاق. تم اعتقال الشابة الكردية الإيرانية البالغة من العمر ٢٢ عامًا في طهران بزعم انتهاكها القوانين

الصارمة المتعلقة بالحجاب في إيران. وقد أثار مقتلها انتفاضة "المرأة، الحياة، الحرية"، حيث قامت النساء بتحدي هذه القوانين بإزالة حجابهن خلال جنازتها في سقز، ودعت الجماعات النسوية إلى الاحتجاجات. وسرعان ما انتشر الحراك عبر جامعات ومدن إيران.

تمثل حركة "المرأة، الحياة، الحرية" لحظة محورية في المقاومة ضد قمع السلطات الإيرانية القائم على النوع الاجتماعي والعرق والاجتماعي في إيران. وقد جمعت هذه الحركة النساء، بدعم من الرجال، من مختلف المجتمعات بما في ذلك الأكراد والبلوش والمعلمين والطلاب والمجتمعات المهمشة الأخرى في نضال جماعي من أجل حقوق الإنسان. اعتقلت قوات الأمن [آلاف](#) المتظاهرين/ات خلال الاحتجاجات وتعرض الكثير منهم/ن للتعذيب و[الإعتداء الجنسي](#)، خاصة في مناطق الأقليات العرقية، وتم إعدام ما لا يقل عن أحد عشر شخصاً منهم/ن لاحقاً.

تم [سجن](#) ما لا يقل عن ٢٠٠٠٠ متظاهرة/ة في ظروف قاسية داخل السجون الإيرانية، وفقاً لتقديرات منظمات حقوق الإنسان. شهدت السجون اكتظاظاً شديداً، نقصاً في الغذاء، رعاية صحية غير كافية، وظروف معيشية سيئة، إلى جانب عجز القضاء عن معالجة العدد الهائل من القضايا المتعلقة بالمعتقلين/ات. أجبر ذلك الحكومة الإيرانية على الإعلان عن [عفو عام](#) في فبراير ٢٠٢٣ مما أدى إلى الإفراج عن أكثر من ٨٠% من المعتقلين/ات، وكان العديد منهم/ن من المتظاهرين/ات. وتشير التقارير الرسمية إلى أن ما لا يقل عن [٢٢٠٠٠ متظاهرة/ة](#) تم منحهم/ن العفو، مما يبرز حجم الاعتقالات والإفراج اللاحق.

على الرغم من الإفراج عن العديد من المتظاهرين/ات بموجب العفو العام، [لا يزال](#) العديد من الناشطين، بمن فيهم الناشطات النسويات والمدافعات عن حقوق النساء، في السجون أو يواجهون/يواجهن خطر السجن الوشيك. ووفقاً للتقارير، اعتبرت السلطات الإيرانية هؤلاء الأفراد شخصيات رئيسية في إشعال الاحتجاجات وتعزيز المطالب النسوية نتيجة لنشاطهم/ن الطويل في دعم حقوق النساء. بالإضافة إلى ذلك، حدثت [اعتقالات](#) إضافية للناشطين/ات في الأشهر التي تلت الموجة الأولى من الاحتجاجات.

واصلت النساء الإيرانيات مقاومتهن ونضالهن بإصرار من أجل حقهن في اختيار ملابسهن على مدار العامين الماضيين، متحديات وحشية شرطة الأخلاق المتزايدة، والتي عادت إلى الشوارع بعد فترة توقف قصيرة. وتواصل الناشطات النسويات المعتقلات في جميع أنحاء إيران النضال بشجاعة من أجل حقوقهن من داخل

جدران السجون. إن هؤلاء النساء المعتقلات في طليعة الكفاح ضد انتهاكات حقوق الإنسان وهن القوة الدافعة وراء استمرار حركة "المرأة، الحياة، الحرية".

لا تزال المدافعات عن حقوق الإنسان المعتقلات ثابتات في دعم مطالب المجتمع المدني على الرغم من الأحكام الطويلة بالسجن. قامت المدافعات عن حقوق الإنسان المعتقلات بإحياء حركة "المرأة، الحياة، الحرية" التي تم قمعها من خلال الإضرابات عن الطعام، والبيانات العامة، والرسائل الاحتجاجية المشتركة، والاعتصامات داخل السجون. وقد سلط [وجودهن](#) في عابر السجون العامة مثل سجن لاكان في رشت، وحديثهن عن الظروف القاسية، الضوء على الانتهاكات الواسعة لحقوق السجناء/السجينات والحالة المتدهورة للسجون في إيران. وقد وجهن نشاطهن داخل جدران السجون لتحسين الأوضاع لجميع السجناء/السجينات. ومن سجن إيفين السيئ السمعة في طهران إلى سجن لاكان في رشت، وسجن عادل آباد في شيراز، وسجن سبیدار في خوزستان، تمثل مثابرتهن شهادة قوية على شجاعتهن والتزامهن بحقوق النساء وحقوق الإنسان في إيران.

يوجد حالياً ما لا يقل عن ٢٥ مدافعة عن حقوق الإنسان مرتبطة بحركة "المرأة، الحياة، الحرية" قيد الاعتقال، مع مواجهة العديد منهن للسجن الوشيك بعد المحاكمات وجلسات الاستئناف. من الضروري عدم نسيان هؤلاء النساء في ظل قمع الحركة وتراجع الاهتمام الدولي بها.

نحن الموقعين والموقعات أدناه، نُكرّم الجهود الشجاعة لهؤلاء المدافعات عن حقوق الإنسان اللواتي، جنباً إلى جنب مع أجيال من الناشطات الإيرانيات، كنّ في طليعة زيادة الوعي والدفاع عن حقوق النساء في المجتمع الإيراني.

إننا نحث السلطات الإيرانية على:

- الإفراج الفوري وغير المشروط عن جميع المدافعات عن حقوق الإنسان المعتقلات في إيران وجميع المدافعين عن حقوق الإنسان الآخرين.
- إنهاء العنف المنهجي والتمييز ضد النساء.
- الاعتراف بحقوق النساء في السيطرة على أجسادهن وحرية الاختيار من خلال إلغاء قانون الحجاب الإلزامي، الذي قيد النساء الإيرانيات لأكثر من أربعة عقود.

● احترام حقوق الإنسان بإلغاء عقوبة الإعدام، خاصة ضد المدافعات عن حقوق الإنسان.

إننا ندعو أيضًا منظمات حقوق الإنسان الدولية والإقليمية إلى متابعة وضع المدافعات عن حقوق الإنسان المعتقلات، والضغط من أجل الإفراج غير المشروط عنهن، والمطالبة بضمان السلطات الإيرانية لسلامتهن وصحتهن أثناء الاحتجاز.

ندعو الجماعات النسوية والمنظمات إلى الاستمرار في الدفاع عن حقوق النساء الإيرانيات والمناصرة من أجل حقهن في التحكم في أجسادهن من خلال الاحتجاجات والتجمعات السلمية وإصدار البيانات والدعوة.

الجهات الموقعة:

- ARC-Asia Protection Network for Artists at Risk Connection
- AWID
- Femena
- Front Line Defenders
- Gulf Centre for Human Rights
- Human Rights Watch
- Kurdistan Human rights Network
- Kurdpa
- Miaan Group
- OMCT
- Regional Coalition of WHRDs in SWANA (MENA) Region
- Women Human Rights Defenders International Coalition (WHRDIC)